

Voduna

Proč má ta hvězda jasnou tvář

Proč hvězda má

Proč má hvězda největší zář,
když padá a zvoní hrana.

Proč má

Proč má bolet ta chvíle nových nadějí.

Teď touhám mým

Touhám teď měnit kalnou vodu na jasný víno bílý.

Má všechno má svůj čas

A svoje místo

Svou má hranici každá chvíle

nikým nepozvaná

Svou má

svou má hranici však i ten

čas jenž zvaný máj.

Pod sluncem má

Vše má pod sluncem svoji hodinu a jasný místo bílý.

1. sloka

Dlaň se svírá snad schází i víra,

kamsi zmizel ten kdo tu ještě včera hrál,

každému jednou se po okraj naplní míra jó,

v srdcích těch, co si ji hlídají bude hrát dál.

Dál ji bude zpívat dál

2. sloka

Až se zjeví nad hlavou zase černej mrak,

věštíc: „budu házet nejmíň kamení“

pak srovnej záda klidně houkni: „kámo čas je teď,

vyklidit pole na mý jasný znamení“.

Má všechno má svůj čas

3.sloka

Jak to bývá přece jen se mraky vodou naplní,

pak spustí se k nám z milosti déšť,

potom zas cesty bez prachu, bez bláta,

povedou tě na místa odkud kráčíš a kam jdeš.

Má teď hvězda jasnou zář